

Radivoj Rehar: Vetri in pastirji.

Zašumeli vetri v gori:
-Hej, pastirji, hej!
Kdo gre z nami?
Za gorami
svet širok je in brez mej!
Večno tamkaj cvete maj,
zlat je sad na vsaki veji,
rajske ptičice pa v meji
letajo iz kraja v kraj.

Vsak potoček, vsak izvir
sama sladka je medica,
kamen sleherni potica,
vsak dan praznik, vsak dan pir!

A pastirji so dejali:
»Pojte, vetri, svojo pot!
Več so nam planine naše
kakor vse bogastvo vaše,
polno varanja in zmot.

Lepši naših rož je cvet,
slajše naših ptic je petje,
tišje naših gor zavetje
kakor ves vesoljni svet ...

Svjatoslav: Medved v gori.

Brunda medved v sivi gori:
»Kdo mi je mladiče ukral?
Nekdo prišel je v planino,
ko sem jaz pod hruško spal ...

Pojdem v grape in doline,
bele hiše razdrobim,
zlate njive vse razrijem,
če mladičev ne dobim.

Pleza medved čez skaline,
pleza, leze čez goro,
pa ustavi se v bregovih,
v polje brunda žalostno.

Medvediče so ukrali
in jih plesati uče.
Krog mladičev stoje lovci —
Stari medved k njim ne sme ...